

CHORD MOJO: CONCLUSIE

Communiceren via kleuren

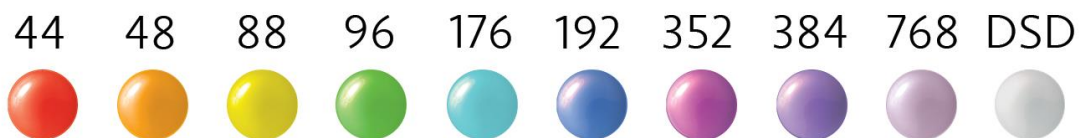
Een geinig gegeven is dat de Mojo geen display heeft, maar wel drie oplichtende bollen die dubbelen als knoppen voor de power en het volume. De kleur van de power-bol verandert naarmate de kwaliteit van het afgespeeld bestand, de volumeknoppen naargelang het niveau. Als je bijvoorbeeld een FLAC op cd-kwaliteit beluistert, dan brandt de powerknop felrood. Vind je ergens een 768 kHz bestand, dan schijnt hij lichtpaars. Een DSD-bestand doet hem wit branden. In totaal zijn er zo

tien tinten die je kunt zien verschijnen.

Handig vond ik ook de fijnmazige volumecontrole, al is het correcter om te zeggen dat de regeling een variabel verloop heeft. Bij een laag volume heb je veel 'stapjes' zodat je fijn kunt afregelen, maar als je luider wil, gaat het opeens in grote stappen.

De beperkte instellingen zijn in dit geval een zegen. Je sluit de Mojo gewoon aan op je mobiel toestel of computer en je bent klaar. Er zijn twee hoofdtelefoonuitgangen die je simultaan kunt aansluiten. De Mojo mag compact zijn, hij kan alle hoofdtelefoons aan, van 4 tot 800 ohm. De uitgangen zijn zuiver, zelfs op gevoelige in-ears hoor je geen ruis. Ook als de Mojo via USB stroom ontvangt, werkt hij eigenlijk op de batterij, en dat draagt bij aan de ruisvrije klank.

Sample Frequencies kHz

Klassewijn

Audiospullen met karakter zijn leuk. Zo is het fijn om pakweg naar een Grado-hoofdtelefoon te luisteren, hoewel dat zo'n ding behoorlijk scherp uit de hoek kan komen. Net zoals sommige uitgesproken wijnen je echt kunnen smaken in een bepaalde context, maar je tegelijkertijd realiseert dat die wijn niet geschikt is om zomaar te drinken. De Mojo is in die zin heel gek: hij heeft bakken karakter, maar wel op een manier die er voor zorgt dat je hem binnen de kortste keren continu begint te gebruiken. Dit is een klassewijn die je elke dag op tafel zou zetten. En zo zijn er niet veel.

Dat is veel lof voor de Mojo, maar we geven het ook maar pas na veel

uren luisteren in combinatie met heel veel hoofdtelefoons. Onze favoriet voor de Mojo was de Shure SRH-1540, maar ook de Sennheiser HD650 en AKG K701 – niet bepaald de gemakkelijksten – gaan mooi samen met het kastje. Met een Grado RS2 was de matching iets minder gunstig, maar sowieso zijn we niet dol op het huisgeluid van jongens uit Brooklyn.

In het Engels heb je de mooie uitdrukking 'to fall out of love' om te beschrijven dat je iets eerst fantastisch vindt en gaandeweg het toch minder graag hebt. Het is een fenomeen dat we met een aantal hoofdtelefoons hebben, zoals de Oppo PM-1. Maar de Mojo slaagde er in om die uit de gratie gevallen koptelefoons weer interessant te maken.

Klinisch en koud, zo komen sommige DACs uit de hoek. Maar niet de Mojo, die met een vloeiende, muzikale weergave en een lichte toets warmte elke genre muziek goed doet klinken. Misschien ligt het aan die bijzondere FPGA-techniek, maar deze piepkleine DAC weet meer dan sommige duurdere toestellen de muziek echt te laten leven. Het is een kwaliteit die je ook kunt bespeuren bij die andere Britten van Naim.

In tegenstelling tot sommige DACs (zoals de Hugo) wordt er geen crossfeed toegepast, waardoor sommige tracks wel heel anders klinken dan via speakers. Zeker merkbaar is dat bij helderdere koptelefoons, zoals de voorgenoemd Grado, maar niet per se een minpunt.

Of we nu luisterden naar het fijne pianowerk van Alice Sara Ott of naar emotionele rock van 'Stories from the City, Stories from the Sea' van PJ Harvey, de Mojo wist altijd te captiveren en te vervoeren. Ook opvallend vonden we dat de Mojo een housenummer zoals 'Running' van Moderat goed deed klinken op de AKG Q701, een hoofdtelefoon die we anders niet voor elektronische muziek zouden uitpikken.

Conclusie

Chord heeft met de Mojo alweer een DAC afgeleverd die ver weg blijft van kunstmatigheid of vals detail, maar net een enorme levendigheid en natuurlijkheid in zich draagt. Deze DAC is zo goed dat je hem zelfs probleemloos kan opnemen in een hoogwaardige hifi-keten. Hoewel hij er qua vorm niet past bij hifi-componenten op volle grootte, compenseren zijn muzikale prestaties daar helemaal voor. Ook mobiel is de Mojo een enorme aanwinst, toch als je beschikt over een betere hoofdtelefoon en ook echt wil luisteren in hoge kwaliteit. Niet voor niets staat de naam Mojo voor 'Mobile Joy'. Om enkel op de trein een aflevering van 'Game of Thrones' of wat YouTube-filmpjes via je tablet te bekijken, daar is hij te prijzig voor.